

Algemeen Dagblad Rotterdam	De Nieuwe Haagsche Crt. Den Haag
Algemeen Handelsblad Amsterdam	Nieuwe Rotterdamse Crt. Rotterdam
Het Binnenhof Den Haag	Nieuws v. d. Dag Amsterdam
Haagsche Courant Den Haag	Parool Amsterdam
Haagsch Dagblad Den Haag	De Telegraaf Amsterdam
Maasbode Rotterdam	De Tijd Amsterdam
De Nederlander Den Haag	De Volkskrant Amsterdam
De Nieuwe Courant Den Haag	

Model 1

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Van Boedapest geen puinhopen*

Cím: *Maar neonverlichting*

Forrás:

Osztályozás

Tárgy: 308

Hely:

Idő: "1950"

Személy:

Helyszám:

(Hely)

1950. apr. 25.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Budapest nyomda NV.. Közp. városháza — 1896/50

In Boedapest geen puinhopen, 217- maar neonverlichting

Vrouwen doen niet onder

BUDAPEST, April.

(Van onze Balkan-correspondent)

„Waar is nu eigenlijk het ijzeren gordijn?” vroeg in de bus mijn Italiaanse buurman. „Een uitvinding van het Westen”, was het antwoord van de opletten-de Hongaarse tolk. „In Hongarije kan men vrijelijk binnenkomen, want wij zijn een vrije volksdemocratie”. Een paar Italianen knikken bevestigend, want de op de verzamelpas verleende inreis geschiedde zonder moeilijkheden. „Drie en twintig”, schreeuwde de grensbeambte tegen de buiten de trein staande officier, waarna hij in zijn beste Italiaans tot drie en twintig telde, saluerde en verdween met de Weense wens „Grüss Gott”.

Wie in Budapest grote puinhopen zou verwachten, komt tot heel andere gedachten, wanneer hij eenmaal in de stad is. Het lawaai van de boormachines, de helle klanken van de hamerslagen gaan dag en nacht door, overal ruikt het naar pas geverfde huizen, cement, kalk en binnen een paar uur zijn de kleren van de bezoeker ten offer gevallen aan wolken stof en kalk. Na een wandeling door de Corso Teresa, de Voeresmarty-ter, de Sztalin-ter en de Ul. Vaczi moet men constateren, dat Budapest de meest westers georiënteerde stad van alle satelliet hoofdsteden is.

Uit het wereldberoemde café „Emke” klinkt de muziek van een zigeunerkapel en uit de bar ernaast hoort men de wilde tonen van een jazzband. Rijen winkels met prachtige artikelen in de étalages vindt men in de straten, overal kleurige neonverlichtingen, een beangstigend druk autoverkeer en massa's mensen, die zich verlustigen in de aanblik van de étalages. De vrouwen in Budapest doen niet onder voor haar zusters in Parijs, in New York en Londen. De „New look” en de laatste modesnuffjes zijn er te zien.

Van een aanplakbiljet kijkt een man met een ernstig gezicht op dit vrolijke volkje neer. Het lijkt of zijn uitgestrekte wijsvinger voor iedere voorbijganger bestemd is. „Bent U al abonné van „Szabad Nep” (Het Vrije Volk)?” Duizendmaal men ik op straat aangesproken door heren met directeursgezichten, die mij vroegen: „Kameraad, Uw rood-wit-groene speldje? Leest U dan de „Szabad Nep” niet?” Tenslotte steekt een van deze propagandisten mij het embleem op de jas: „Opdat U met rust gelaten

voor haar zusters in Parijs

zult worden — Wees niet boos, geachte heer, wij zijn het net zo zat als U”.

In een van de, als paddestoelen uit de grond schietende „Expresso-cafébars” — het beroemde Weense drie-kellner-systeem behoort tot het verleden — verklaart hij: „Wij Esterhazycs zijn op de achtergrond gedrongen” — en daarbij maakt hij een veelzeggend gebaar naar de straat waar de nieuwe partij-aristocratie met hun vriendinnetjes het Westen na-apen. „Door middel van de ont-eigening, het nekschot, de gaalg en de concentratiekampen worden wij heropgevoed”. Iedere dag moeten wij „vrijwillig” drie uur lang propaganda maken voor het communistische orgaan van Hongarije, om „met het volk in contact te komen”, om te zorgen dat het partij-orgaan de hoogste oplage krijgt en om de laatste Hongaarse vrienden met propaganda te vangen”.

(Wordt vervolgd).